

Fremsat mundtligt i folketinget ¹⁴/₉ (F. sp. 5642). 1. beh.
²⁵/₉ (F. sp. 5870).

Forslaget til folketingsbeslutning gik ud på, at folketinget skulle opfordre regeringen til at aflyse de for september—oktober 1956 planlagte militære genindkaldelser.

Ved fremsættelsen af forslaget udtalte *Ingmar Wagner* (DK) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Meningen var som bekendt, at disse genindkaldelser skulle påbegyndes i denne måned og omfatte 7 000—8 000 mand. Kommunerne har den opfattelse, at disse genindkaldelser strider mod de mange bestræbelser, der i dag til stadighed gøres for at føre udviklingen frem ad afspændingens og fredens vej.

Beslutningen om genindkaldelserne vender sig imod de tusinder af unge, som i de kommende måneder skal forlade deres arbejdspladser for endnu en gang at trække i soldatertrøjen. Det er desuden efter vor opfattelse et skridt, der er imod ønskerne om besparelse på de tyngende militærbudgetter. Vi har, siden stormagternes regeringschefer mødtes til forhandling i Genève, været vidne til en lykkelig udvikling i verden henimod en varig fred . . .“

Forslaget vandt ikke tilslutning hos *forsvarsministeren*, der ved 1. behandling henviste til, at genindkaldelse af hjemsendt personel var forudsat i forsvarslovgivningen og måtte anses for noget ganske normalt. Det havde været planlagt at påbegynde genindkaldelserne allerede i finansåret 1954—55. Som følge af mangel på befalingsmænd og indkvarteringsmuligheder måtte planerne imidlertid udskydes først til efteråret 1955 og derefter til efteråret 1956. „Regeringen er naturligvis“ — udtalte ministeren videre — „helt klar over, at genindkaldelserne vil medføre ulemper for de værnepligtige, men den har af de grunde, jeg her har nævnt, ment det nødvendigt igen at foretage sådanne indkaldelser. Iøvrigt vil der jo, som det også vil være de ærede forslagsstillere bekendt, fra det offentliges side blive gjort, hvad der er muligt for at begrænse ulemperne, navnlig i økonomisk henseende, for de værnepligtige, som genindkaldes. Jeg skal her tilføje, at der selvfølgelig vil være tilfælde, hvor selv en nok så udstrakt økonomisk støtte ikke vil være tilstrækkelig, og de indkaldende regimente har derfor af forsvarsministeriet været bemyndiget til at give genindkaldte værnepligtige udsættelse indtil næste genindkaldelse, når de har kunnet dokumentere, at en sådan udsættelse ville være af afgørende betydning for dem selv eller deres nærmeste pårørende.

Det har været nævnt, at de værnepligtige risikerer at miste deres arbejde på grund af genindkaldelse. Det kan ikke bestrides, at der foreligger en sådan risiko, men det er mit håb, at arbejdsgiverne vil se med forståelse på dette problem og genantage de pågældende efter